

Castraq; dimidiae quae dicta à nomine Lunæ,
 Quà porta est stabuli, nec non cui nomen Arenæ,
 Ingenti impugnata manu. Sed cedere iussà
 Vis Sueonum, cautè quæ fossas impetit hujus
 Nocturnis tenebris, ac partim vimine complet,
 Continuosq; dies urbem sine fine fatigat,
 Ignitis jaculis, & vasto pondere ferro;
 Missilibus pariter crepitans per compita plumbis.

Hinc dum nulla quies, dum membra exhausta labore,
 Vulneribus fractæ, multoq; cadavere vires,
 Ne pertæsa mali pignantur corda labascant,
 In cœtum armati Cives, milesq; vocantur,
 Auxilijq; aperit spem pœvidæ cura Senatus,
 Quod vigilans fido meditatur pectore Princeps
 RADZIVIL armatam collectans undiq; turbam,
 Militiæ Ductor fortis, nec iniquus in Hostem,
 Cui mora displicuit dudum affectata Poloni.

Insuper & bello gnavis, ac fortibus ausis
 Præmia constituunt Proceres, Mavortis honores,
 Commodaq; , armatæ nunquam non grata cateris.
 Omnibus hinc accensi animi. Nova mascula virtus
 Ore micat. Jam quisq; optat sibi cominus Hostem.

Nec verbis tantùm accipiunt solatia Cives.
 Ecce in conspectum prodit, ceu missus ab alto,
 Promissus RIGÆ vindex, turmaeq; Polonæ
 Adverso ostentant Aquilas in littore Dunæ.
 Ergò omnis longo solvit se RIGÆ dolore.
 Scanduntur muri. Juvat ire, & Vindicis arma

C 2

Alben-

Fessis Ri-
genibusSpem libe-
rationis
Senatus
suggerit.Et præmijs
suos ani-
mar.Princeps
RADZI-
VIL con-
spicitur.
Affectus
Obsessæ
plebis.